

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218344673744/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

Hyacinterne
eller
De smaa Tidsskrifter

I.

(Dagbogsnotits – Mandag)

Uden for i Natten føg Sneen, piskede mod mine lukkede Skodder, som den havde pisket paa Ruderne i Drosken under min stolte Hjemfart gennem det lysfyldte Paris.

Jeg sov trygt, og jeg drømte, at der atter rullede en Droske for Døren, og at nogen havde rejst sig fra min Side og stod i fuld Paaklædning ved mit Hovedgærde.

Denne *nogen* talte og lagde rolig et Par Genstande fra sig paa mit Bord.

«Her *glemmer* jeg (læg vel Mærke til det) mine lyse Handsker, her et Bundt bleggule Hyacinter og her mit lille Visitkort – «*Sylvia Delaplanche*» uden Adresse vedføjet. Farvel, Antonius, vort Æventyrbryllup er forbi; sov trygt og bliv ikke altfor bedrøvet, naar du i Morgen opdager, at Fuglen er fløjet. Jeg har truffet dig for at give dig en lille Oplevelse, du kunde drømme om. Glem ikke Duften af mit Haar og mine Klæder. Glem ikke, at der er noget, som hedder Troskab selv i de flygtige Ting. Og begiv dig saa ud for at opleve paa ny. Du vil lære mange Mennesker at kende, og du vil høre flere Navne, end du kan stave. Stav dem saa forkert, som de fremmede staver Navnene fra dit eget Land; gør dig ingen Ulejlighed med at huske dem. Jeg lover dig intet. Men hvis du lader dig føre af din Skæbne, uden at knurre, altid fornøjet som en god Rejsekammerat, (og hvis du ellers selv har et Par vittige Øjne), da vil du midt i Buldret, Røgen og Storstadstrængslen stundum kunne nikke til en blaa Horizont, som du mindst tænkte paa ... *Sylvia* forlader dig. Og i Morgen opsøger du de unge Digtere og de smaa Tidsskrifter ...»

Saa tav hun. Jeg hørte strax efter en Droske rulle bort. Jeg vaagnede først, da den klare Dag dristig gabede ned imellem mine Skodders graa Tremmer. Jeg fandt paa mit Bord et lille Visitkort, et Par perle-